

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 12. juuli 2012. aasta otsus kohtuasjas T-334/10;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja töös-
tusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 12. mai
2010. aasta (asi R 924/2009-1) otsus;
- mõista kohtukulud, sh apellatsioonikojas toimunud menet-
luse kulud ja apellandi kohtukulud välja Siseturu Ühtlus-
tamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas;

Vermop Salmon GmbH menetlusse astumise korral;
- jätta menetlusse astuja kulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohtu 12. juuli 2012. aasta otsus tuleb tühistada, kuna Üldkohus eksis kuna ei arvestanud apellatsioonikoja poolt apel-
latsioonimenetluses nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse
(EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 63
lõike 1 ja artikli 64 alusel läbi viidud kontrollimise ulatust.

Üldkohus jättis tähelepanuta Siseturu Ühtlustamise Ameti
osakondade vahelise funktsionaalse järjepidevuse ning ei arves-
tanud, et apellatsioonikoja poolt sõnaselgelt esitatud etteheited
ei saa mõjutada tema kohustust hinnata vaidlustatud otsust
igakülgsest arvestades faktilisi ja õiguslikke asjaolusid.

Üldkohus põhjendas oma otsust lõpuks järelausega, et varasema
kaubamärgi tegelik kasutamine kujutab endast eriomast eelnevat
küsimust, mida apellatsioonikoda ei pea tingimata kontrollima.

Siinjuures ei arvestanud Üldkohus asjaoluga, et see küsimus
koos tegeliku kasutamise kohta tõendite nõudmisega on osa
vastulausemenetlusest ja seega peab sellisena kuuluma apellat-
sioonikoja kontrollitavate asjaolude hulka.

Lisaks rikkus Üldkohus nõukogu 26. veebruari 2009. aasta
määruse nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8
lõike 1 punkti b sellega, et ta eksis segiajamise tõenäosuse
hindamise üldiste põhimõtete kohaldamisel.

Eelkõige lähtus Üldkohus tähiste sarnasuse hindamisel empiirili-
sest kogemusest, et tarbijad panevad sõna algust enam tähele
kui teisi kaubamärgi elemente, ilma et ta oleks analüüsinud
sellise kogemuse kohaldamist käsitletavale juhule.

Pealegi ei hinnanud Üldkohus piisavalt apellandi esitatud väiteid,
mis puudutasid tähiste sarnasust. Lisaks võttis Üldkohus apellat-
sioonikoja seisukohad üle ilma nende õigsust kontrollimata.

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

**Luigi Marcuccio 26. septembril 2012 esitatud
apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 3. juuli 2012.
aasta määruse peale kohtuasjas T-27/12: Marcuccio versus
Euroopa Kohus**

(Kohtuasi C-433/12 P)

(2012/C 355/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Luigi Marcuccio (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Kohus

Apellandi nõuded

- tühistada täies ulatuses ja eranditeta Üldkohtu 3. juuli 2012.
aasta määrus kohtuasjas T-27/12;
- esimese võimalusena mõista Euroopa Kohtult välja apellandi
esimeses astmes ja käesolevas apellatsioonimenetluses
kantud kohtukulud ning rahuldada eranditult kõik taotlused,
mis apellant esimese astme hagiavalduse tekstis esitas;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uueks
arutamiseks.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtumäärus on ilmselgelt täielikult põhjendamata,
see on ebamõistlik, ebaloogiline ja selles on moonutatud faktilisi
asjaolusid. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kvalifitseeris
teatavad kirjad, mis apellant Euroopa Kohtu peakohtujuristile
oli saatnud, uuesti läbivaatamise taotlustena ELTL artikli 256
teise lõigu tähenduses.